

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 26. 1. 2022 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] adresa pro doručování [REDAKCE],

takto:

K odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň - město se podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu **ruší** rozsudek Okresního soudu Plzeň - město ze dne 11. 10. 2021 č. j. 1 T 55/2021 – 419 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací** soudu prvního stupně.

Odůvodnění:

1. Ve výroku označeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěn obžaloby (státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň-město ze dne 11. 5. 2021 č. j. 1 ZT 495/2020-45) pro skutek, ve kterém byl spatřován přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a jehož se měl podle podané obžaloby obžalovaný dopustit tím, že

ve Věznici [REDAKCE] v rámci výkonu trestu odnětí svobody v přesně nezjištěné době po 1. 3. 2018 přislíbil odsouzenému [REDAKCE] [REDAKCE] narozenému [REDAKCE], zajištění úspěšnosti jednak jeho dovolání, jednak úspěšnosti následně podávané ústavní stížnosti prostřednictvím blíže nespecifikované osoby pracující u Ústavního soudu, přičemž za s tím spojené právní služby požadoval na [REDAKCE] [REDAKCE] pro údajného právního zástupce složení částky 500 000 Kč, ačkoli ve skutečnosti neměl v úmyslu takto deklarované právní služby pro [REDAKCE] [REDAKCE] zajistit, ale získané peníze použít výhradně pro svoji potřebu, a pokud tedy [REDAKCE] [REDAKCE] zajistil podle pokynu [REDAKCE] [REDAKCE] na účet jeho bývalé přítelkyně [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE], č. [REDAKCE] dne 11. 4. 2018 převod částky 200 000 Kč, dále na stejný účet dne 24. 7. 2018 převod částky 150 000 Kč, dne 21. 8. 2018 částky 92 000 Kč a dne 21. 9. 2018 částky 58 000 Kč z účtu č. [REDAKCE] majitelky [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE], takto získané finanční prostředky použil na úhradu svých dřívějších dluhů a [REDAKCE] [REDAKCE] tak způsobil škodu ve výši 500 000 Kč,

neboť nebylo prokázáno, že se tento skutek stal.

2. Dalším výrokiem bylo okresním soudem rozhodováno o nároku na náhradu škody, a to tak, že podle § 229 odst. 3 trestního řádu byl poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti uvedenému rozsudku podal v neprospěch obžalovaného odvolání státní zástupce. V písemném odůvodnění odvolání uvedl, že nesouhlasí se zprošťujícím výrokiem. Poukázal na to, že samosoudce rozhodl zprošťujícím výrokiem přesto, že v rámci dokazování vyvstala řada otázek, na které samosoudce nereagoval doplněním dokazování, ale snažil se je nahradit určitými domněnkami. Je sice pravdou, že státní zástupce po skončení dokazování neměl žádných návrhů na jeho doplnění, nicméně učinil tak s přesvědčením, že výsledky dokazování svědčí pro rozhodnutí o vině, nikoli pro zprošťující výrok. Předně, pokud jde o samosoudcem provedené hodnocení věrohodnosti obžalovaného a poškozeného, posoudil samosoudce u obou obecnou věrohodnost jako sníženou, uvádí, že v daném případě proti sobě stojí tvrzení dvou tehdejších

spoluvěznů. S ohledem na trestní minulost obou může státní zástupce dát samosoudci v podstatě za pravdu, ale to je tak vše. Míra obecné věrohodnosti obou aktérů kauzy by měla zásadní význam tehdy, pokud by svědkem [REDAKCE] oznámená trestná činnost obžalovaného [REDAKCE] měla být prokazována právě pouze výpovědí poškozeného, bez toho, že by ve věci existovaly další, ať přímé či nepřímé, důkazy. Bylo-li by tomu tak, pak může státní zástupce s pravděpodobností blížící se jistotě tvrdit, že věc by se nedostala před soud, zřejmě ani do stadia přípravného řízení. V posuzované věci je však situace diametrálně odlišná, v podstatě neměnné výpovědi svědka [REDAKCE] svědčí i další důkazy, které byly opatřeny v rámci přípravného řízení a provedeny před soudem. Samosoudce při řešení věrohodnosti výpovědi svědka [REDAKCE] se opakovaně pozastavuje nad částkou, kterou tento měl zajistit pro obžalovaného [REDAKCE] s ohledem na uzavřenou dohodu, na zajištění pomoci v [REDAKCE] trestní věci. Samosoudce uzavírá, že pokud svědek [REDAKCE] ve své trestní věci již 10. 7. 2017 podepsal plnou moc advokátu [REDAKCE] musel mít z tohoto úkonu nejméně rámcovou představu o výši odměny advokáta, na to klade samosoudce důraz. Svědek [REDAKCE] však ani slovem nezminil v rámci své výpovědi, že by věděl, co který právní úkon z hlediska nákladů obnáší, takže samosoudcem učiněný závěr je spíše domněnkou. Samosoudce dále opakovaně poukazuje na to, že mimo fakt, že ve své trestní věci měl svědek [REDAKCE] právního zástupce, který včas a řádně využíval opravných prostředků, měl i z jiných institucí (Nejvyšší státní zastupitelství) informace o tom, jak bylo nebo je s konkrétním opravným prostředkem nakládáno. K tomu však svědek [REDAKCE] uváděl, že byt' mu všechna rozhodnutí o opravných prostředcích byla doručována, dohoda s obžalovaným [REDAKCE] se týkala sepsání jakéhosi doplňku nezjištěným právníkem v řízení o ústavní stížnosti. Podle státního zástupce je toto potvrzováno nakonec jednotlivými událostmi v čase, když finanční prostředky svědek [REDAKCE] zajišťoval jak před využitím mimořádných opravných prostředků, tak především poté, kdy o nich již bylo rozhodnuto, a věc měla směřovat k Ústavnímu soudu. Svědek [REDAKCE] opakovaně zdůraznil, že se „v tom nevyzná“, ale věřil obžalovanému [REDAKCE] že je schopen mu za finanční obnos zajistit zpracování takových vyjádření či opravných prostředků, že to bude mít za následek zrušení odsuzujícího rozhodnutí a nové projednání věci. V podstatě k tomu měly [REDAKCE] zajištěné peníze sloužit. Ačkoli v tomto směru nebylo dokazování vedeno, podle státního zástupce mohl samosoudce dokazování doplnit o výsledky osob, které zajišťovaly pro svědka [REDAKCE] a potažmo tedy i obžalovaného [REDAKCE] částku 500 000 Kč. Byť to může být označeno za spekulaci, státní zástupce je přesvědčen, že ani matka obžalovaného, o které nevíme, jak velké měla v rozhodné době úspory a jak velký měla příjem, a dále syn svědka [REDAKCE] který si snad měl vzít za účelem shromáždění požadované částky půjčku v [REDAKCE] by k požadavku svědka [REDAKCE] takovým způsobem peníze neopatrovali, pokud by věděli, že mají být využity na dluhy obžalovaného [REDAKCE] a sloužit k jeho obživě. Státní zástupce připomněl, že svědek [REDAKCE] byl odsouzen pro majetkovou trestnou činnost, dle svého vyjádření byl v době závěru trestního řízení absolutně bez prostředků a po rozhodnutí ve věci mu byl uložen velmi citelný peněžitý trest a současně zákaz činnosti. Obhajobu obžalovaného postavenou v tom směru, že spolu měli řešit podnikání po propuštění z výkonu trestu, podle státního zástupce svědek [REDAKCE] jednoznačně vyvrátil, stejně jako tvrzení, že peníze měly směřovat na přilepšení obžalovaného [REDAKCE] Ze závěru odůvodnění rozhodnutí pak samosoudce konstatoval, že nebylo současně dostatečně věrohodně potvrzeno ani vyvráceno, že by obžalovaný nějaké kroky činil v tom směru, že by se snažil svědku [REDAKCE] zajistit nějakou právní pomoc. Dokazování však k této otázce rovněž nebylo vedeno, byť obžalovaný [REDAKCE] mohl sdělit, jaké kroky ve prospěch svědka [REDAKCE] případně činil a prostřednictvím koho. Nijak zvlášť by to ovšem nekorespondovalo s tím, že peníze (dle [REDAKCE] mohly jít na budoucí podnikání a v podstatě jakési přilepšení ve vězení. Úvaha samosoudce o úměrnosti či neúměrnosti částky poskytnuté [REDAKCE] pak souvisí i s důvody zproštění, kdy soudce užil ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu. Přitom zmíněné úvahy by svědčily spíše pro zprošťující důvod dle § 226 písm. b) trestního řádu, pokud samosoudce v podstatě připouští, že mohlo jít o jakousi zálohu na žití ve vězení. Státní zástupce pak v odůvodnění odvolání následně zrekapituloval, že ve věci bylo rozhodnuto zprošťujícím výrokem přesto, že nebylo dokazování úplné a že důkazy, které byly v hlavním líčení provedeny, hodnotil soudce převážně v neprospěch svědka [REDAKCE] Vyslechl sice

některé svědky (z řad spoluodsouzených), nicméně jejich výkon v jednacích síních hodnotil v podstatě shodně se státním zástupcem, tedy že jde o svědky, kteří vypovídali zcela účelově a nevěrohodně k události, která se měla odehrát před poměrně výrazně dlouhou dobou. Státní zástupce závěrem navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a vrátil okresnímu soudu s tím, aby bylo dokazování doplněno nejméně shora naznačeným způsobem.

4. Obžalovaný se prostřednictvím svého obhájce k podanému odvolání vyjádřil tak, že je považuje za nedůvodné, a navrhl, aby bylo zamítnuto podle § 256 trestního řádu. Obžalovaný k vytýkaným skutečnostem státním zástupcem stran údajně neúplně provedeného dokazování sdělil, že tato „vada“ byla odvolatelem shledána až po vynesení zprošťujícího výroku, kdy jak sám státní zástupce uvedl, sám žádné návrhy na doplnění dokazování nenavrhoval. Obžalovanému tak není zřejmé, jakým způsobem by nyní navržené výsledky osob, které zajišťovaly pro poškozeného ■■■■■ a potažmo tedy i pro obžalovaného ■■■■■ částku 500 000 Kč, přispěly k objasnění důkazní situace oproti soudem prvního stupně provedenému dokazování, kdy v tomto smyslu i sám odvolatel uvádí, že „*toto může být označeno za spekulaci*“. Dle obžalovaného by nyní navržené výsledky osob k dalšímu objasnění věci nevedly, kdy se nejednalo o osoby, které byly přítomny interakcím poškozeného a obžalovaného v rámci výkonu trestu odnětí svobody, ale jde o osoby, které by toliko vypovídaly ke zprostředkovaným událostem, a to zprostředkovaným od poškozeného, tedy by se jednalo o výpovědi toliko pouze nepřímých svědků, jejichž výpověď by nebyla způsobila zvrátit důkazní situaci v rovině tvrzení proti tvrzení a lze předpokládat, že soud prvního stupně by k nim v rámci svého hodnocení přihlížel stejně, jako k důkazům provedeným k žádosti obžalovaného (svědci ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■). Z tohoto pohledu se jedná o důkazy nadbytečné, nezpůsobivé nikterak zasáhnout do rozhodnutí soudu prvního stupně. Obžalovaný dále ve svém vyjádření k podanému odvolání upozornil na zásadu presumpce neviny v případě posuzování proti sobě stojících výpovědí v situaci "tvrzení proti tvrzení", kdy k takovéto situaci Ústavní soud uzavřel, že v situaci "tvrzení proti tvrzení" jsou obecné soudy povinny důkladně posuzovat věrohodnost jednotlivých proti sobě stojících výpovědí a postupovat obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a vyvozování skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce neviny (nález sp. zn. I. ÚS 520/16 ze dne 22. 6. 2016). Obžalovaný rovněž upozornil na zásadu *in dubio pro reo*, kdy v rámci trestního řízení z hlediska procesně právního pak musí být jednoznačně zjištěno a prokázáno, že skutek, který je předmětem obžaloby, se objektivně stal, že představuje skutečně závažnou hrozbu pro společnost jako celek a že odsouzená osoba je skutečně tou, která toto jednání spáchala nebo se na jeho páčání podílela. Tyto skutečnosti se zjišťují a osvědčují skrze důkazní prostředky v trestním řízení, jimiž má být prokázáno mimo jakoukoli rozumnou pochybnost, že obžalovaný je vinen (nález sp. zn. IV. ÚS 335/05 ze dne 6. 6. 2006 (N 116/41 SbNU 453), nález sp. zn. I. ÚS 3741/11 ze dne 28. 6. 2012 (N 127/65 SbNU 645), nález sp. zn. I. ÚS 1095/15 ze dne 30. 7. 2015 či nález sp. zn. I. ÚS 368/15 ze dne 15. 2. 2016). Z principu presumpce neviny plyne pravidlo *in dubio pro reo*, dle kterého platí, že není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného. Spíše na okraj obžalovaný v závěru svého vyjádření poznamenal, že ani případná trestní minulost obžalovaného pak ve věci nehraje žádnou roli, když tuto nelze pokládat za důkaz spáchání nového trestného činu (nález sp. zn. I. ÚS 2726/14 ze dne 1. 4. 2015, body 57 a 60).
5. Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání státního zástupce přezkoumal podle § 254 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného rozsudku v celém rozsahu (tj. obou výroků napadeného rozsudku), jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. Měl přitom na zřeteli výhrady a námítky vznášené odvolatelem v podaném oprávněném prostředku. K vadám, které nebyly namítány, mohl přihlídnout jen tehdy, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. V rámci své přezkumné činnosti dospěl následně k závěru, že odvolání státního zástupce je důvodné.

6. Po přezkoumání napadeného rozsudku, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, krajský soud především uvádí, že shledal, že procesním postupem nalézacího soudu v hlavním líčení byla porušena zejména zákonná ustanovení vedoucí k řádnému zjištění skutkového stavu věci, když toto pochybení mělo vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Dokazování okresní soud neprovedl v dostatečném rozsahu, kdy nebyly dosud objasněny všechny okolnosti podstatné pro rozhodnutí a v tomto směru lze označit skutková zjištění za neúplná a napadený rozsudek za předčasný. V řízení předcházejícím vydání napadeného rozsudku okresní soud provedl procesně správným způsobem některé z důkazů navrhovaných státním zástupcem v podané obžalobě, ale rovněž i ty, jejichž provedení na základě dosavadních výsledků dokazování shledal opodstatněné a potřebné. Okresnímu soudu nelze v žádném případě upřít snahu provést úplné dokazování, na jehož podkladě by bylo možno ve věci rozhodnout. Přesto však zdejší soud musí uvést, že dosud soud prvního stupně neprovedl dokazování v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí provedeno (tj. v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu), a dokazování se dosud jeví jako neúplné. Dále odvolací soud shledal, že napadený rozsudek samotný se nevypořádal dostatečně se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí (§ 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu) a tím, že okresní soud ve věci prozatím neprovedl úplné dokazování, vznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti skutkových zjištění a tím i správnosti závěrů právních. K objasnění věci bude třeba provádět důkazy další, když jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazení činnosti soudu prvního stupně (§ 258 odst. 1 písm. c) trestního řádu).
7. V první řadě je třeba uvést, že přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se dopustí, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku větší škodu. Objektivní stránka tohoto trestného činu spočívá v tom, že pachatel jiného uvede v omyl, jeho omylu využije nebo mu zamlčí podstatné skutečnosti, v důsledku čehož tato osoba provede majetkovou dispozici a tím vznikne na cizím majetku větší škoda a dojde k obohacení pachatele nebo jiné osoby. Uvedení v omyl, jehož se obžalovaný měl podle podané obžaloby dopustit, je jednání, kterým pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Omyl je rozpor mezi představou u podváděné osoby a skutečností. Omyl se zpravidla týká určité služby nebo zboží či věci, kterou oklamáný očekává nebo má obdržet. Může to být i služba nemravná nebo i trestná. Trestný čin podvodu podle § 209 trestního zákoníku může být spáchán např. i tím, že pachatel vystupoval jako zprostředkovatel úvěru a sliboval podnikatelům zajištění či obstarání úvěrů za poskytnutí určité peněžní částky (provize), přičemž po jejím zaplacení žádný úvěr nezajistil ani neposkytl (případně vůbec nečinil žádné kroky směřující k tomu, aby jej zajistil) a od počátku mu šlo jen o vylákání peněz (k tomu srovnej Šámal, P. a kol.: Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 1464 s. 2052-2055).
8. Je třeba přisvědčit námitce podaného odvolání, že okresní soud neprovedl dosud dokazování v rozsahu dostatečném pro rozhodnutí ve věci. Nelze konstatovat, že v posuzované trestní věci byly vyčerpány všechny důkazní prostředky, kterými by mohla být tato věc blíže objasněna, resp. že neexistuje žádný další důkaz, který by mohl rozptýlit vzniklé pochybnosti o vině obžalovaného. V návaznosti na to se pak jeví jako předčasný závěr okresního soudu, že bez důvodných pochybností nelze prokázat, že se tento skutek stal. Okresní soud odpovídajícím způsobem nereagoval na zjištění, která vyplynula z obhajoby obžalovaného, kterou uplatnil až v řízení před okresním soudem, stejně jako na skutečnosti, které uvedl poškozený ■■■■■ ■■■■■ v rámci své svědecké výpovědi v hlavním líčení. Výpovědi obou jmenovaných se shodovaly toliko v tom, že obžalovaný od poškozeného ■■■■■ ■■■■■ obdržel částku 500 000 Kč v době specifikované v popisu skutku podané obžaloby, kdy se oba nacházeli ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ■■■■■ Ohledně dalších okolností podstatných pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného se však již jejich výpovědi rozcházely.
9. Podle výpovědi obžalovaného v hlavním líčení mu ■■■■■ ■■■■■ částku 500 000 Kč půjčil, a to z vlastní iniciativy, aniž by jej o to obžalovaný žádal, s tím, že tuto finanční výpomoc mu ■■■■■

█████ poskytl zčásti ve výši cca 300 000 Kč na úhradu jeho dluhů, zčásti ve výši 100 000 Kč na žití obžalovaného ve výkonu trestu a zbytek této částky na to, aby měl obžalovaný něco do začátku po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Takto zněla jejich ústní dohoda. Návratnost této částky nebyla stanovena, avšak dluh chtěli vyřešit, až budou oba dva propuštěni z výkonu trestu odnětí svobody, a to společnou podnikatelskou (stavební) činností. Obžalovaný přitom řekl poškozenému █████ █████ o svých finančních problémech, včetně exekucí a dluhů. Obžalovaný tvrdil, že poškozený █████ █████ stanovil výši takto jemu půjčené částky sám s tím, že on má peněz dost a není to pro něho problém. Obžalovaný dále tvrdil, že se poškozený █████ █████ ptal spoluodsouzených, jestli někdo nemá nějakého známého, který by mu mohl pomoci v právních věcech specializovaných na ústavní právo, neboť bude podávat ústavní stížnost. V souvislosti s ústavní stížností obžalovaný nic █████ █████ nesliboval ve vztahu k tomu, jak to dopadne, na Ústavním soudě neměl obžalovaný nikoho známého a nic takového █████ █████ neříkal. Obžalovaný █████ █████ nabídl, že by věděl o někom, kdo by mu s právním problémem mohl pomoci, načež také písemnou formou zkontaktoval pana █████ na něhož k žádosti █████ █████ nepředal kontakt, avšak asi půl roku dělal mezi nimi prostředníka, přičemž sepsal asi pět až sedm dopisů. Když se stupňovalo to, co je třeba zjistit, zajistit, tak obžalovaný říkal, že pana █████ zkontaktuje se synem poškozeného, o němž mu poškozený říkal, že mu všechno venku zařizuje, tak ať se pak spolu spojí. Pak obžalovanému poškozený █████ █████ řekl, že s panem █████ je to zajištěné, že se syn poškozeného s ním sešel a obžalovaný se o to více nestaral. Ohledně právní pomoci v souvislosti s ústavní stížností mezi obžalovaným a poškozeným █████ █████ žádná konkrétní finanční částka nepadla. Rovněž obžalovaný uvedl, že pokud jde o dopisy, které od █████ █████ ještě ve výkonu trestu obdržel či je █████ █████ zaslal, byli oba domluveni, že dopisy budou psát v šifrách, aby nikdo nemohl vědět, o čem je řeč, načež obžalovaný splnil jejich dohodu i v tom, že dopisy od █████ █████ zničil. K dotazu, na základě čeho se poškozený █████ █████ nabídl, že obžalovanému poskytne peníze, obžalovaný nejprve uvedl, že na základě toho, že propojí █████ s tím, že on má možnost zajistit nějaké právní služby pro něj specializované na ústavní právo. K opakovanému dotazu pak na otázku, na základě čeho se poškozený █████ █████ nabídl, že obžalovanému poskytne nějaké peníze, obžalovaný odpověděl, že se tak stalo, na základě toho, že mu obžalovaný pomůže zprostředkovat přes pana █████ nějakého toho advokáta na ústavní stížnost. Z té částky 500 000 Kč nebylo určeno na ústavní stížnost nic.

10. Poškozený █████ █████ pak oproti obžalovanému okolnosti, za nichž obžalovanému poskytl předmětnou částku 500 000 Kč, ve své svědecké výpovědi v hlavním líčení popsal tak, že mu obžalovaný nabídl pomoc s podáním u Ústavního soudu a s dovoláním s tím, že má nějakého advokáta, který má „judikatury nebo věci k dovolání a k Ústavnímu soudu“ a že k těmto věcem poškozenému za plat, kterou mu poškozený poskytne, bude nápomocen zvrátit jednání v jeho prospěch, přičemž chtěl po něm 500 000 Kč, které však svědek neměl, a tak je přes svoji rodinu poskládali dohromady a naposílali obžalovanému. Obžalovaný poškozenému ani přes jeho žádost jméno toho advokáta nesdělil s tím, že tento chce být v tajnosti a že s ním bude výhradně jednat obžalovaný. Toto bylo poškozenému podezřelé, ale byl v zoufalé situaci, neboť podvod, za který byl odsouzen, nespáchal, takže se snažil bojovat všemožnými prostředky, aby ho soud očistil, přičemž obžalovaný na něho působil v té době důvěryhodně, a on věřil tomu, že ten advokát má „judikatury“, na jejichž základě by soud mohl postupovat, přičemž on ovlivnit rozhodnutí Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu nechtěl, ale chtěl víceméně, aby to vrátili soudu prvního stupně a ten se tím zabýval znovu. Obžalovaný po něm chtěl 1 500 000 Kč, a to 500 000 Kč teď a 1 000 000 Kč poté, co advokát zařídí, že na základě těch „judikatur“ to vrátili a byli tak úspěšní, takže ve věznici po něm požadoval 500 000 Kč, které měly být pro toho advokáta výlučně pro to dovolání a ústavní stížnost, tedy za ty služby advokáta. Dále pak poškozený podrobně popisoval, v jaké fázi řízení byly předmětné finanční prostředky obžalovanému zaslány. Poškozený pak dále uváděl, že se s obžalovaným nedomlouvali na nějaké společné pracovní činnosti či podnikání, neboť poškozený má zákaz podnikání na sedm let. Vyjadřoval se i k úkonu svého syna při

kontaktu s dr. [REDACTED]

11. Pokud jde o další ve věci před okresním soudem dosud provedené důkazy, na návrh obhajoby byli ve věci vyslechnuti svědci [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] jejichž výpovědi jsou zmiňovány ve čtvrtém odstavci odůvodnění napadeného rozsudku a hodnocením těchto důkazů se pak okresní soud věnuje v šestém odstavci odůvodnění napadeného rozsudku. Následně okresní soud ve věci ještě postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu přečetl úřední záznamy o podaných vysvětleních podle § 158 odst. 6 trestního řádu bývalé přítelkyně obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] a k důkazu konstatoval listinné důkazy, a to zejména výpisy z bankovních účtů prokazující zaslání v popisu skutku podané obžaloby specifikovaných finančních částek na bankovní účet [REDACTED] [REDACTED] (z toho částek 58 000 Kč, 92 000 Kč a 150 000 Kč z bankovního účtu [REDACTED] [REDACTED] a částky 200 000 Kč z bankovního účtu [REDACTED] [REDACTED] dopisy předložené poškozeným s tím, že mu tyto byly zaslány obžalovaným, kopie e-mailových zpráv, které měl zaslat syn poškozeného [REDACTED] [REDACTED] Mgr. [REDACTED] [REDACTED] a listiny z připojeného spisu vedeného Krajským soudem v Českých Budějovicích sp. zn. 16 T 46/2014 o předchozím odsouzení poškozeného [REDACTED] [REDACTED] Tj. o odsouzení, v rámci něhož byl poškozenému mj. pro zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců a trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce statutárního orgánu či jeho člena, prokuristy a osoby zmocněné k obchodnímu vedení obchodních korporací a družstev na dobu šest let a šesti měsíců (a v rámci adhezního řízení mu byla uložena i solidární povinnost uhradit způsobenou škodu v řádech milionů Kč) a v rámci něhož byl nejprve poškozeným [REDACTED] [REDACTED] podán mimořádný opravný prostředek v podobě dovolání a po jeho odmítnutí ze strany Nejvyššího soudu se tento domáhal zrušení odsuzujících rozhodnutí ve věci prostřednictvím ústavní stížnosti.
12. Krajský soud musí konstatovat, že okresní soud je postaven do nelehké role, pokud jde o objasnění věci za okolností jím popisovaných v odstavci pátém odůvodnění napadeného rozsudku. I přes takto uvedené okolnosti (tj. včetně výše naznačených existujících zásadních rozporů mezi rozhodnými skutečnostmi uváděnými obžalovaným a poškozeným) i za situace, kdy důkazní iniciativa stran byla vyčerpána, však provedené důkazy a důkazy, jejichž provedení se ještě nabízí, skýtají možnost o žalovaném skutku rozhodnout.
13. Na základě výše uvedeného lze shrnout, že důkazní situace se tedy vyvíjí tak, že zde proti sobě stojí odlišná verze obžalovaného a verze poškozeného [REDACTED] [REDACTED]. Za této důkazní situace je třeba, aby okresní soud vyčerpал všechny důkazní možnosti k ověření pravdivosti té či oné verze a to zatím okresní soud důsledně neučinil. Byť má odvolací soud za to, že závěry, které okresní soud uvádí v odůvodnění napadeného rozsudku, nepostrádají logiky, okresní soud všechny důkazní možnosti dosud nevyčerpал a zprošťující rozsudek je předčasný. Zatím tedy nebyl zjištěn skutkový stav ve věci v dostatečném rozsahu, nebyly vyčerpány všechny důkazní možnosti a skutková zjištění jsou neúplná.
14. Odvolací soud za této důkazní situace okresnímu soudu ukládá, aby ve věci provedl další důkazy, které by vedly či mohly vést k odstranění rozporů vyplývajících z výpovědí obžalovaného a poškozeného. Okresní soud by se měl rovněž v rámci dalšího dokazování i v odůvodnění nového meritorního rozhodnutí důsledněji zabývat rovněž prověřením obhajoby obžalovaného. Okresní soud se v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně zabývá verzí poškozeného a uvádí, které konkrétní důkazy a z nich vyplývající skutečnosti ji zpochybňují, ale verzí obžalovaného, její pravdivost a logičnost se již tak podrobně nezabývá.
15. Konkrétně bude nutno v rámci nového projednání věci okresním soudem provést výslech syna poškozeného [REDACTED] [REDACTED] tj. [REDACTED] [REDACTED] mladšího, v procesním postavení svědka, a to zejména k tomu, zda a jakým způsobem v této souvislosti zajišťoval pro poškozeného peníze, na jaký účel, o kolik se jednalo, a s kým ohledně toho jednal. V této souvislosti bude vhodné se jmenovaného dotázat výslovně i na osobu [REDACTED] [REDACTED] a při výslechu mu předložit i

e-mailovou komunikaci na č.l. 240-241 spisu a nechat jej, aby se k této vyjádřil. K obdobným skutečnostem pak bude třeba vyslechnout v procesním postavení svědka i matku poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE]

16. Vzhledem ke skutečnostem uvedeným obžalovaným v rámci jeho výpovědi v hlavním líčení pak bude dále nezbytné, aby okresní soud v rámci nového projednání věci doplnil dokazování i o listinné důkazy, které byly postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu konstatovány již při veřejném zasedání u odvolacího soudu. Tj. o listiny týkající se insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 15 INS 14003/2020 zahájeného na základě návrhu obžalovaného spojeného s návrhem na povolení oddlužení, který podal ještě v době, kdy se nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody (necelé dva měsíce před propuštěním z výkonu trestu) a v němž se o tom, že by měl v té době ještě k dispozici část finančních prostředků, které mu měl přitom dle jeho výpovědi v nyní projednávané trestní věci poškozený půjčit do začátku po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, nezmiňuje (č. l. 22-112, 432-451 a 529-534 spisu). Dále pak o materiály opatřené z Věznice [REDAKCE] obsahující informací ohledně obžalovaného za období jeho výkonu trestu v této věznici od [REDAKCE] 2017 do [REDAKCE] 2020 (pokud jde o evidenci návštěv obžalovaného za toto období, přehled o povolených telefonních číslech, s nimiž mohl obžalovaný z telefonu určeného věznicí ve výše uvedeném období komunikovat, a rovněž i o realizovaném povoleném užívání telefonu obžalovaným ve výše uvedeném období, přehled o přijatých balíčcích obžalovaného za uvedené období a o jím přijaté a odeslané ze strany Vězeňské služby České republiky evidované korespondenci obžalovaného), o zprávu Okresního soudu v Hradci Králové o výsledku lustrace v evidencích tohoto soudu k ustanovení osoby [REDAKCE] [REDAKCE] (vč. přehledu řízení, která byla ohledně něj u uvedeného soudu vedena, a opisu meritorního rozhodnutí vydaného ohledně něj v dědickém řízení), o opis z evidence rejstříku trestů [REDAKCE] [REDAKCE] a o aktuální osobní výkazy obžalovaného.
17. Odvolací soud má za to, že dále bude třeba za účelem prověření obhajoby obžalovaného vyslechnout jako svědka někoho z okruhu osob známých uvedenému [REDAKCE] [REDAKCE] např. vypravitelku jeho pohřbu [REDAKCE] [REDAKCE] a to zejména k tomu, co ví o vztahu mezi obžalovaným a [REDAKCE] [REDAKCE] a o případných kontaktech mezi nimi obžalovaným a [REDAKCE] [REDAKCE] a o případných kontaktech [REDAKCE] [REDAKCE] na právníky specializující se na ústavní právo, a to se zaměřením na období od roku 2018 do doby úmrtí [REDAKCE] [REDAKCE]. Okresní soud se rovněž v rámci nového projednání věci pokusí více objasnit okolnosti dalšího pohybu peněz, které obžalovaný od poškozeného obdržel, a to výsledkem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] v procesním postavení svědků. V rámci těchto výsledků by se pak měl okresní soud zaměřit i na objasnění vztahu obžalovaného s [REDAKCE] [REDAKCE] a s [REDAKCE] [REDAKCE] včetně toho, zda tito měli vůči obžalovanému nějakou pohledávku, a pokud ano, kdy a z jakého titulu vznikla a kdy a jakým způsobem zanikla. A to i s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný v rámci své obhajoby uplatnil tvrzení, že pokud jde o část od poškozeného získaných peněz, které prostřednictvím dalších osob poslal [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] šlo o úhradu závazků, které vůči těmto měl. Z listin týkajících se insolvenčního řízení vedeného ohledně obžalovaného je přitom zřejmé, že obžalovaný měl již v době, kdy takto jmenovaným peníze poskytl, řadu splatných závazků vůči jiným věřitelům a není zřejmé, proč by se za takové situace rozhodl plnit své údajné závazky právě vůči [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] (tj. vůči osobám, jejichž telefonní čísla měl obžalovaný dle výše zmiňované zprávy Věznice [REDAKCE] mezi povolenými telefonními čísly, s nimiž mohl z telefonu určeného věznicí ve výše uvedeném období komunikovat, a to s označením, že jde o osoby blízké, a v předmětném období s nimi byl i v telefonickém kontaktu, a kdy z údajů poskytnutých Věznicí [REDAKCE] dále vyplývá, že od [REDAKCE] [REDAKCE] pak obžalovaný obdržel v období od 2019 až 2020 tři balíky). Výše specifikovanými důkazy by se měl okresní soud přitom pokusit více objasnit i osobní a majetkové poměry obžalovaného a poškozeného v době, kdy od poškozeného obžalovaný předmětnou finanční částku obdržel, a i s přihlédnutím k nim pak i hodnotit mj. i např. reálnost tvrzení obžalovaného o tom, že mu poškozený, majíc povědomost o dluzích obžalovaného, sám nabídl finanční

výpomoc s tím, že on (poškozený) má peněz dost a že bylo mezi dohodnuto, že tato částka bude poškozenému vrácena formou společného podnikání poté, co budou propuštěni z výkonu trestu odnětí svobody.

18. Krajský soud tak rekapituluje, že okresní soud neprovedl úplné dokazování pro rozhodnutí ve věci, řádně se nezabýval všemi provedenými důkazy podle § 2 odst. 6 trestního řádu, proto napadený rozsudek nelze považovat za správný, zákonný a odůvodněný. Proto jej musel krajský soud k důvodnému odvolání státního zástupce zrušit podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátit okresnímu soudu. Okresní soud provede úkony a doplnění dokazování dle shora uvedených pokynů. Okresní soud si dále opatří a k důkazu provede osobní výkazy ve věci slyšených svědků (nejméně jejich opisy z rejstříku trestů) k posouzení jejich obecné věrohodnosti. Provede i další důkazy, vyvstane-li v tomto směru potřeba jejich provedení. Poté tyto nově provedené důkazy včetně důkazů již předešle provedených znovu všestranně zhodnotí v intencích shora uvedeného, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemných souvislostech. Po zhodnocení všech provedených důkazů pak znovu posoudí otázku viny obžalovaného a na ni navazující otázku, pokud jde o podmínky pro přiznání náhrady škody poškozenému na základě jím v trestním řízení uplatněného nároku. V novém meritorním rozhodnutí bude okresní soud muset reagovat i na argumentaci státního zástupce uvedenou v podaném odvolání. V odůvodnění nového rozhodnutí (bude-li jím rozsudek) se postupem podle § 125 odst. 1 trestního řádu vypořádá se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Pokud okresní soud opětovně dospěje k závěru, že je na místě obžalovaného obžaloby zprostit, je třeba, aby se zabýval tím, jaký zprošťující důvod je přiléhavý (zřejmě v současné důkazní situaci a vzhledem k závěrům okresního soudu v tomto směru prezentovaným v odůvodnění napadeného rozsudku by byl přiléhavější důvod podle § 226 písm. b) trestního řádu, to jsou ale úvahy předčasné, vše závisí na dalším vývoji důkazní situace). Pokud okresní soud uzná obžalovaného vinným, je třeba náležitou pozornost věnovat popisu skutku, kdy tento musí obsahovat skutečnosti zjištěné jen z procesně použitelných důkazů skutku a vystihovat všechny podstatné momenty jednání obžalovaného a současně i znaky stíhaného přčinu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 26. 1. 2022

JUDr. Pavel Fait v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Martina Hiřmanová v. r.